

высоко, и казва на съпругътъ си.— Следъ мене, Маріе! още едно сраженіе! Господь го ище, самъ той говори!

XX Дукъ-тъ Гюизн.

Аннезовытъ извѣстія и Маріиното писмо толкозь съсь врѣме пристигнѣхъ, щото читательтъ може бы да ги земе като подправены. Но ето за злѣ честь тѣ бѣхъ твърдѣ истинны!

Дука Гюизскаго оставихмы ный да чака Шатильона къмъ съверь на Исхю съ осемьтъ му ладн, съ двадесеточлениятъ му войскѣ и хымерическото му сънуваніе, ако че имаше нѣщо хымерическо за дука Гюизскаго.

А достойныйтъ му братовчедъ видѣхмы какъ побѣгна отъ св. Лаврентіѣмъ лѣгашъ да посрѣшне него и да го избави, когато Марія Аркска сякаше че го праща при Испанцытъ, и изложенъ ноцно врѣме на пушкалата Донъ Жуановы когото мышеловецътъ бѣше прѣдизвѣстилъ.

Никога другъ человекъ не е тичалъ къмъ толкозь непосредственнѣ и несумнителнѣ погыбель.

Всичко бѣше въ съзаклатіе за да ввѣрлятъ дука и маркиза въ рѣцѣтъ на неприятелитъ му. Но ето и двамата ся избавихъ тамо дѣто трѣбаше да загинѣтъ.

Неимовѣрното на прѣдпріятіето имъ докара сполучіето, и смърть-та ся дръпнѣ на задъ прѣдъ тѣхнѣтъ продержливость. Послушницѣтъ на мышкарина безъ да искать го избавихъ съсь срдѣството което употребихъ за да го погубятъ. Ладіята имъ като носяше Испанскытъ знакове и шарове вмѣсто да ѣхъ ударятъ, поздравихъ ѣхъ Испанскытъ пригледници, и тѣй прѣминахъ прѣзь всичкѣтъ флотѣ безъ да да ѣ дасадятъ! И въсползуваны отъ това ненадѣйно обстоятелство за вращаніето си въ Неаполь, двамата братовчеды, като ся съединихъ, дигнѣхъ Кастилскѣтъ знамѣ и стигнѣхъ по срдѣ ноцъ наслѣдъ вѣтърѣтъ прѣдъ флотѣтъ на Донъ Жуана.